

Arrest

nr. 192 828 van 28 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en een etnisch Oromo uit Addis Abeba te zijn. U vroeg in België een eerste maal asiel aan op 21 maart 2007. Op 02 april 2007 werd u de onontvankelijke beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken betekend. U diende op dezelfde dag een beroep in tegen deze beslissing bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en u werd in dat kader gehoord op 24 augustus 2007. Op 26 oktober 2007 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing 'Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus'. U baseerde uw asielrelaas immers vooral op veronderstellingen en vermoedens en u bracht weinig concrete elementen en details aan.

Op 15 november 2007 diende u een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit beroep werd op 14 april 2008 afgesloten met de beslissing 'Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming'. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

U vroeg een tweede maal asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken op 20 oktober 2016. U verklaarde in het kader van deze tweede asielaanvraag dat u in België lid zou zijn geworden van de Ethiopian Community in Belgium (ECB) en van de Belgische Oromo Gemeenschap (BOG). U zou onder andere deelnemen aan betogingen in België tegen de regering en tegen het regime van Ethiopië, dit om de democratie van de Oromo gemeenschap en de situatie in het algemeen van het land te verbeteren. U stelt dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw engagement, ze zouden hier bewijzen van hebben (foto's en video's gemaakt tijdens de betogingen). Omwille van uw engagement hier in België, zal u bij terugkeer naar Ethiopië gearresteerd of zelfs gedood worden door de Ethiopische autoriteiten. U legt nieuwe documenten voor bij de Dienst Vreemdelingenzaken om uw asielrelaas te staven, namelijk een brief van de ECB dd. 29 augustus 2016, een brief van de BOG dd. 16 augustus 2016, een USB stick (met algemene foto's, één foto van uzelf tijdens een demonstratie, een video van een Oromo demonstratie in Brussel dd. 14 januari 2016, een artikel van Amnesty International 'Ethiopia: reform only feasible way out of mounting crisis', een artikel van Amnesty International 'Ethiopia Demonstrations', een State of Emergency van de Ethiopische overheid) en foto's van u genomen tijdens demonstraties. Tijdens het gehoor op 13 december 2016 bij het Commissariaat-generaal legt u nog een cd rom (met algemene foto's en algemene video's van Oromo Protest), nog andere foto's van uzelf (tijdens demonstraties en op meetings van de Oromo gemeenschap), hetzelfde rapport van Amnesty International 'Ethiopia: reform only feasible way out of mounting crisis' en hetzelfde State of Emergency van de Ethiopische overheid neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat de vaststelling dat u 9 jaar heeft gewacht vooraleer een tweede asielaanvraag in te dienen, vragen oproept bij de ernst van voorliggende asielaanvraag. U vroeg een eerste maal asiel aan op 21 maart 2007. Op 20 oktober 2016, na meer dan 9 jaar verblijf in België, vroeg u voor de tweede maal asiel aan. U stelt zelf dat u nu ongeveer reeds zes of zeven jaar lid bent van ECB en dat u daarvoor reeds lid was geworden van de Oromo gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS dd. 13 december 2016 p. 9, hierna genoemd CGVS p. 9). U gevraagd naar waarom u nu pas een tweede asielaanvraag indient, stelt u: "Ik heb geprobeerd om een nieuwe aanvraag in te dienen, maar er werd altijd een sterk nieuw element gevraagd, een sterk element" (cgvs p. 9). U gevraagd naar of u dan geen sterk element had, zegt u: "Mijn advocaat zei me dat het niet genoeg was. Ik probeerde verschillende advocaten te contacteren, ze vroegen altijd nieuwe elementen, ze zeiden je moet huwen, een kind krijgen, of een nieuw element hebben. Al de advocaten hebben me dat verteld, de politieke situatie in Ethiopië is niet te vergelijken met Afghanistan en Syrië, het wordt niet zo serieus gezien door de Belgische autoriteiten" (cgvs p. 9). Er dient opgemerkt te worden dat u evenwel tweemaal een aanvraag om humanitaire redenen en éénmaal een aanvraag om medische redenen indiende in België, dit in de periode tussen uw twee asielaanvragen (allen geweigerd door Dienst Vreemdelingenzaken). Dit toont aan dat u bekend was met verblijfsprocedures en dat u uw verblijf in België wilde officialiseren. Indien u echter werkelijk internationale bescherming behoefde, is het bevreemdend dat u niet eerder een tweede asielaanvraag indiende om u te verzekeren van deze bescherming. De vaststelling dat u dat niet deed, roept vragen op bij uw beweerde nood aan internationale bescherming, te meer omdat uit uw administratief dossier blijkt dat u op 02 april 2007, 18 december 2007, 29 november 2008, 06 oktober 2010 en op 22 januari 2014 telkens een bevel kreeg afgeleverd om het grondgebied te verlaten.

Er kan ook nog worden opgemerkt dat uit uw administratief dossier blijkt dat u op 11 augustus 2016 werd aangehouden en naar het gesloten centrum te Brugge werd overgebracht. Op 31 augustus 2016 werd u geïnterviewd op de ambassade van Ethiopië door de Consul, dit met het oog op een repatriëring naar uw land van herkomst. Op 20 september 2016 werd u vrijgelaten uit het centrum, u vroeg vervolgens op 20 oktober 2016, zijnde een maand later, asiel aan. De vaststelling dat u 9 jaar heeft gewacht vooraleer opnieuw internationale bescherming te vragen en dat u een tweede asielaanvraag indient korte tijd nadat u uit een gesloten centrum werd vrijgelaten en er een mogelijke repatriëring boven uw hoofd hing, hypothekeert in grote mate de waarachtigheid en de ernst van de motieven die u in het kader van voorliggende tweede asielaanvraag heeft aangehaald.

Verder heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag aanhaalt, dusdanig zijn dat hieruit een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië zou kunnen worden afgeleid.

Ten eerste kan het volgende worden opgemerkt over de motieven die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag in 2007 (zijnde het lidmaatschap van OLF van uw halfbroer K.J.). Noch in uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens het gehoor voor het CGVS bij uw tweede asielaanvraag verwees u naar een eventuele vrees/risico die/dat zou samenhangen met de motieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aanhaalde. U haalt bijgevolg in het kader van deze motieven geen nieuwe elementen meer aan.

Wat betreft de door u ingeroepen motieven voor uw tweede asielaanvraag, er zijn elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw activiteiten in België. Bij de beoordeling van uw eerste asielaanvraag, nam de Commissarisgeneraal op 26 oktober 2007 een beslissing 'Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus' en bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing op 14 april 2008. In het arrest van de Raad wordt er duidelijk gesteld dat u nooit politiek actief bent geweest (zie arrest RVV dd. 14 april 2008, p. 3). Ook stelt de Raad dat u een document hebt neergelegd waaruit blijkt dat u administratieve stappen ondernam om uw reisdocumenten te legaliseren. Er zou dan ook volgens de Raad bezwaarlijk geconcludeerd kunnen worden dat u enige terughoudendheid aantoonde uit vrees voor uw autoriteiten. Volgens de Raad blijkt ook dat de Ethiopische autoriteiten u de nodige administratieve steun geven, u zou niet aantonen dat u bij het verlaten van uw land in de negatieve aandacht stond (zie arrest RVV dd. 14 april 2008, p. 3). Bovendien geeft u zelf aan tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal dd. 13 december 2016 dat u bij de Ethiopische ambassade te Brussel een Ethiopisch paspoort hebt aangevraagd op uw naam, dit na uw eerste asielaanvraag (cgvs p. 3) (volgens informatie waarover het cgvs beschikt, werd het paspoort met uw identiteitsgegevens afgeleverd in december 2010, zie administratief dossier). Volgens uw eigen verklaringen, diende u uw identiteitskaart neer te leggen op de ambassade en hebben ze uw vingerafdrukken genomen. Uw vingerafdrukken zouden naar Ethiopië worden gestuurd, daar zouden ze dan kijken of die in hun database zitten (cgvs p. 4). Indien u werkelijk door de Ethiopische autoriteiten zou gezocht worden is het onwaarschijnlijk dat men u dit document nog zou uitreiken. Er is dus geen sprake van een continuïteit van anti-regeringsactiviteiten. Er is nooit sprake geweest van antiregeringsactiviteiten in uw land van oorsprong, er kan bezwaarlijk worden gesteld dat u omwille van uw sympathie en activiteiten voor de 'Ethiopian Community in Belgium' en de 'Belgische Oromo Gemeenschap' bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië werkelijk zou worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Uit het gehoor bij het Commissariaat-generaal dd. 13 december 2016 blijkt eveneens dat u een mogelijke vervolging door de Ethiopische autoriteiten bij een terugkeer naar Ethiopië, niet aannemelijk kan maken. Zo stelt u dat ze hun eigen informanten zouden hebben die hier actief zouden werken en dat ESAT tv en OMV al de in België gevoerde demonstraties zouden uitzenden. De ambassades zouden geïnformeerd zijn via de informanten en zouden het doorgeven aan de Ethiopische autoriteiten (cgvs p. 17). U gevraagd naar of u de informanten persoonlijk kent, moet u evenwel ontkennend antwoorden (cgvs p. 17). U stelt hieromtrent immers het volgende: "Als ik hun profiel zou kennen in detail, zou ik het aan de politie kunnen gegeven hebben. Vooral tijdens demonstraties, het is moeilijk om mensen te stoppen, iedereen kan opnemen, het is heel moeilijk" (cgvs p. 17). Ook op de vraag wie de huidige Ethiopische ambassadeur in België is, moet u overigens het antwoord schuldig blijven (cgvs p. 17). U kan aldus geen enkele informatie geven omtrent mogelijk informanten en u weet evenmin aan welke ambassadeur deze informanten de informatie dan zouden doorspelen. Het blijft dan ook bij blote en vage beweringen die geen objectieve grond vinden.

Omtrent uw voorgehouden lidmaatschap van ECB en BOG, kan nog het volgende worden opgemerkt. Het is opmerkelijk dat u er totaal niet in slaagt om enigszins te situeren wanneer u lid bent geworden van ECB en van BOG. Omtrent uw toetreden tot ECB, stelt u dat u zich niet exact de datum zou herinneren, het is nadat u het centrum hebt verlaten (cgvs p. 9). U toch min of meer naar een situering in tijd gevraagd en u de vraag opgeworpen hoeveel tijd na uw eerste asielaanvraag u lid bent geworden van ECB, stelt u dat u het u niet exact herinnert, u bent in België negen of tien jaar, u herinnert het u niet exact, u kan zich niet alle gebeurtenissen herinneren (cgvs p. 9). U nogmaals de vraag gesteld hoeveel jaar u ongeveer lid bent van de ECB, stelt u zes of zeven jaar misschien, maar u kan het u niet goed herinneren (cgvs p. 9). Ook voor wat betreft uw toetreden tot BOG, moet u het antwoord schuldig blijven, u kan enkel zeggen dat u eerst lid werd van BOG (cgvs p. 9). Men kan redelijkerwijs verwachten van iemand die lidmaatschap van ECB en BOG inroept als hoofdmotief voor haar tweede asielaanvraag, toch enigszins zou kunnen aangeven vanaf wanneer ze is toegetreden tot deze organisaties. Het feit dat u hier in gebreke blijft, ondermijnt op ernstige wijze de door u voorgehouden vrees voor vervolging omwille van dit lidmaatschap.

Ook over de bedreigingen die u persoonlijk zou hebben ondervonden als gevolg van uw lidmaatschap van ECB en BOG, blijft u bijzonder vaag. Zo kan u enkel vertellen dat u telefoon hebt gekregen van een onbekend nummer, er werd u verteld om te stoppen met de demonstraties (cgvs p. 15).

U weet evenwel niet welke persoon u bedreigde, als u de persoon had gekend, kon u het aangeven bij de politie (cgvs p. 15). Ook hoe ze aan uw persoonlijk gsm - nummer zouden zijn gekomen, kan u niet vertellen (cgvs p. 15). Verder stelt u dat u onderweg naar een demonstratie werd geïntimideerd door twee personen. U kan zich evenwel de datum, de maand van deze demonstratie niet meer herinneren (cgvs p.15). U gevraagd naar of u die twee personen kende, stelt u dat het uw eerste ontmoeting was met hen, u had ze nog nooit ontmoet (cgvs p. 16). U geeft verder zelf aan dat de telefonische bedreiging en de intimidatie door deze twee personen, de enige bedreigingen zijn die u persoonlijk hebt gekregen (cgvs p. 16).

Betreffende uw voorgehouden deelname aan de demonstraties georganiseerd door ECB en BOG dient te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.

Uit bovenstaande blijkt dat u in Ethiopië niet betrokken was in activiteiten tegen de Ethiopische regering en tegen het Ethiopische regime. Bovendien blijkt uit hogervermelde argumentatie dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw halfbroer omwille van zijn beweerde betrokkenheid bij het OLF problemen zou hebben gekend, laat staan dat u hierdoor problemen zou hebben gekregen met de Ethiopische autoriteiten. Het is bijgevolg onwaarschijnlijk dat u in de negatieve belangstelling zou staan van de Ethiopische autoriteiten.

Uw deelname aan de demonstraties in België en het vastleggen ervan op foto en beeldmateriaal vormen - gelet op bovenstaande - geen verderzetting van activiteiten tegen het regime in Ethiopië. Bijgevolg kan men zich vragen stellen bij de waarachtigheid van uw deelname aan de demonstraties in België.

Hoe dan ook, het is mogelijk dat de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt weliswaar dat leidinggevend van Ethiopische oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië wel problemen kunnen ondervinden, terwijl dit voor gewone leden van dergelijke oppositiepartijen meestal niet het geval is. Uit uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas blijkt geenszins dat u in België een leidinggevende functie zou bekleden binnen een Ethiopische oppositiepartij in ballingschap. Uit hogervermelde informatie kan worden afgeleid dat sommige bronnen melding maken van het feit dat terugkerende asielzoekers soms het voorwerp van discriminatie kunnen uitmaken, maar uit andere bronnen blijkt dan weer dat dit niet het geval is.

Uit dit alles blijkt dat het erg onwaarschijnlijk is dat u als deelnemer aan een aantal publieke demonstraties (waarvan u het tijdstip niet kan preciseren) in België tegen de Ethiopische regering bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië zou worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Uit de door u voorgelegde brieven van de ECB dd. 29 augustus 2016 en van de BOG dd. 16 augustus 2016, de foto's van uzelf tijdens demonstraties en tijdens een meeting van de Oromo gemeenschap en de video van een Oromo demonstratie in Brussel dd. 14 januari 2016 met betrekking tot uw voorgehouden politiek engagement in België, noch uit uw algemene verklaringen hieromtrent kan worden afgeleid dat de Ethiopische regering op één of andere manier kennis zou hebben genomen van uw activiteiten in België, dit engagement zou veroordelen en u hierom vijandig zou bejegenen bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië. Overigens dient vermeld te worden dat de door u voorgelegde stukken met betrekking tot uw activiteiten voor de ECB en BOG geen bewijs vormen voor uw politiek engagement in Ethiopië. De vaststelling dat u in België contact legde met mensen van de ECB en BOG getuigt dan ook eerder van opportunisme dan van een uiting van een volgehouden ideologische/politieke overtuiging.

De artikels van Amnesty International, de algemene foto's en de algemene video's van Oromo protests handelen over de algemene situatie van Oromo in Ethiopie, een verwijzing hiernaar volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst werkelijk werd of zou worden vervolgd.

Hoewel het Ethiopisch regime repressief optrad tegen personen van de Oromo etnie die zich vanaf november 2015 actief verzetten tegen het Addis Abeba Master Plan van de Ethiopische regering, dat erin voorzag het grondgebied van de hoofdstad uit te breiden en hierbij traditioneel Oromo gebied op te slorpen, kan heden, op grond van de door u voorgelegde en de door het CGVS toegevoegde informatie, bezwaarlijk besloten worden tot een veralgemeende etnische vervolging van de Oromo bevolking door

het Ethiopisch regime. Uit deze informatie blijkt evenmin dat de Oromo's, die met meer dan een derde van de bevolking de grootste etnische groep van Ethiopië uitmaken, in uw land van herkomst op systematische wijze worden geïsoleerd of vervolgd. Wel blijkt hieruit dat er door de Ethiopische regering mensenrechtenschendingen worden begaan ten aanzien van Oromo's met een bepaald profiel. Waar dit vaak is ingegeven doordat de persoon in kwestie – al dan niet terecht – beschouwd wordt als dissident, lid van de oppositie of tegenstander van het regime, dient te worden opgemerkt dat u, gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake uw concrete asielmotieven, geenszins aannemelijk maakt dat u zou worden aanzien als tegenstander van het regime en dat u daardoor in de negatieve aandacht zou staan van de Ethiopische autoriteiten. Evenmin toont u in concreto aan dat u enig ander van de in de bijgebrachte informatie vermelde risicoprofielen vertoont en dat u daardoor zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

De State of Emergency van de Ethiopische overheid stelt enkel dat bepaalde activiteiten zullen verboden worden in Ethiopië, maar toont eveneens niet aan dat u zou worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster “Bewijs dat verzoekster deelnam aan demonstraties in Brussel”, “Artikelen over Berhanu Nega”, “Artikelen over Merera Gudina”, “Artikelen over Feyisa Lilesa”, “Amnesty International public statement over Ethiopië”, “Artikel: De bezorgdheid van de Verenigde Staten” en “Artikelen over de opstand in Ethiopië van de Oromo bevolking”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 2 maart 2017 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster meent dat zij “nu meer dan ooit internationale bescherming nodig heeft”, gezien zij in België heeft deelgenomen aan demonstraties tegen de onderdrukking en discriminatie van de Oromogroep door de Ethiopische autoriteiten, waarvan zij foto's neerlegt.

Zij klaagt aan “dat het fenomeen ‘réfugiés sur place’ niet werd onderzocht”, dat “er geen garantie is voor terugkerende asielzoekers van de Oromo-etnie om niet vervolgd te worden door de Ethiopische autoriteiten” en dat “geen afdoende motivatie gegeven (wordt) dat verzoekster niet te maken zou hebben met deze discriminatie of vervolging”.

Verzoekster stelt dat zij “verschillende voorbeelden (heeft) kunnen aanhalen van directe naasten, die bij terugkeer effectieve problemen hebben gekend”. Zij wijst op dokter Berhanu Nega, met wie zij op de foto staat en die “een hoogstaande persoon (is) die zich jaren actief verzet tegen de onderdrukking van de Ethiopische regime, die meer dan 21 maanden gevangen is gehouden”, op professor Merera, te zien op verzoeksters foto's en die “is opgepakt bij zijn terugkeer naar Ethiopië na de samenkomst in december 2016”, en op “de marathonloper Feyisa Lilesa die na zijn zilveren medaille tijdens de olympische spelen in Rio De Janeiro protesteerde tegen de Ethiopische autoriteiten en niet langer durft terug te keren voor represailles” en een verblijftitel heeft gekregen in de Verenigde Staten. Verzoekster voert aan dat “de kans dat verzoekster hetzelfde lot zal te wachten staan als bovenstaande personen zeer reëel (is)”, gezien zij “een directe link tussen haarzelf en bovenstaande personen (heeft) kunnen bewijzen”.

Verzoekster wijst op het non-refoulementbeginsel en artikel 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Aangaande de subsidiaire bescherming voert verzoekster aan dat *“in de motivering van zijn beslissing rept de Commissaris-generaal met geen woord over de veiligheidssituatie in Ethiopië”* en dat *“uit de summiere motivering van de Commissariaat-generaal kan evident niet geconcludeerd worden dat de subsidiaire beschermingsstatus afdoende werd onderzocht”*, terwijl zij afstamt *“van een gediscrimineerde groep in Ethiopië, toch werd nagelaten hierover te motiveren”*. Zij verwijst *“naar de publieke statement van Amnesty International waarin de situatie wordt besproken van de crisis die gaande is in Ethiopië”*: *“Onder het mom van terrorisme werden 200 activisten gearresteerd. Honderden andere zonder enige aanleiding gearresteerd. Ongeveer 200 werden in Amhara vermoord naar aanleiding van een protest dat uitbrak. De omstandigheden waarin de Oromia's worden behandeld gaat ver terug in de geschiedenis. Het is pas recent dat dit internationale aandacht krijgt. Zo heeft de Verenigde Staten zich al uitgesproken over hun bezorgdheid naar de escalerende conflicten tussen de Ethiopische Regime en de Oromo's.”*. Zij hekelt het feit dat zij, ondanks deze situatie, geen subsidiaire bescherming kreeg.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster voert in haar tweede, huidige, asielaanvraag aan dat zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst omwille van haar politieke activiteiten in België voor de Oromo-gemeenschap.

2.4. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.5. Uit de beoordeling in het kader van haar eerste asielaanvraag (RvV 14 april 2008, nr. 9921), waarin werd vastgesteld dat verzoekster voor haar vertrek uit Ethiopië niet politiek actief was en dat zij hoe dan ook geen vrees koesterde voor de autoriteiten gezien zij via hen legale reisdocumenten bekwaam, blijkt dat verzoekster voor haar komst naar België geenszins in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond omwille van enige politieke activiteiten die zij of haar familie zouden hebben gehad.

2.6. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

2.7. Dat verzoekster geen vrees koesterde voor de autoriteiten van haar land van herkomst wordt verder bevestigd door de vaststelling dat verzoekster na haar eerste asielaanvraag - waar zij aldus stelde de Ethiopische overheid te vrezen - nog een paspoort aanvroeg bij de Ethiopische ambassade in Brussel en dat dit Ethiopisch paspoort met haar identiteitsgegevens werd afgeleverd in december 2010. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat verzoekster niet in de negatieve belangstelling staat van de Ethiopische autoriteiten.

2.8. Bovendien kan verzoekster haar beweerdde politieke activiteiten sinds haar verblijf in België niet situeren, niet wanneer zij lid is geworden van de Ethiopian Community in Belgium (ECB) of van de Belgische Oromo Gemeenschap (BOG) (gehoor, p. 9), noch kan ze haar deelnames aan demonstraties precies dateren en voorts legde ze slechts vage en onwetende verklaringen af over de beweerdde bedreigingen die zij hierdoor zou hebben ontvangen (gehoor, p. 15-16).

2.9. Hoe dan ook, zelfs al zouden de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn van verzoeksters beweerdde politieke activiteit en lidmaatschappen in België, wat zij niet aannemelijk maakt, blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat gewone leden van Ethiopische oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië doorgaans geen moeilijkheden kennen, daar waar leidinggevend van oppositiepartijen wel problemen kunnen ondervinden.

2.10. Verzoeksters beweerdde politieke activiteiten beperken zich, volgens haar eigen verklaringen, tot deelnames aan enkele publieke demonstraties, waarvan foto's en videobeelden genomen werden (zoals blijkt uit de op het Commissariaat-neergelegde foto's en videobeelden, alsook uit het bij het verzoekschrift gevoegde "*Bewijs dat verzoekster deelnam aan demonstraties in Brussel*").

De Raad heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen dat het niet ernstig is de Ethiopische autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de grote groep Ethiopische migranten in het buitenland die in Ethiopië nooit eerder politieke activiteiten hadden maar die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Ethiopische staat, zoals aldus wordt bevestigd door voornoemde informatie in het administratief dossier. De door verzoekster op het Commissariaat-generaal voorgelegde brieven van ECB en BOG, die zouden aantonen dat verzoekster in België contact legde met mensen van deze organisaties, zijn gesolliciteerde stukken die evenmin een volgehouden en/of doorgedreven ideologische/politieke overtuiging kunnen aantonen.

2.11. Ook de bij het verzoekschrift gevoegde *“Artikelen over Berhanu Nega”*, *“Artikelen over Merera Gudina”* en *“Artikelen over Feyisa Lilesa”* betreffen personen met een belangrijker en zichtbaarder profiel dan dat van verzoekster, met name dokter Berhanu Nega, *“een hoogstaande persoon die zich jaren actief verzet tegen de onderdrukking van de Ethiopische regime, die meer dan 21 maanden gevangen is gehouden”*, professor Merera, die *“is opgepakt bij zijn terugkeer naar Ethiopië na de samenkomen in december 2016”*, en *“de marathonloper Feyisa Lilesa die na zijn zilveren medaille tijdens de olympische spelen in Rio De Janeiro protesteerde tegen de Ethiopische autoriteiten en niet langer durft terug te keren voor represailles”* en een verblijftitel heeft gekregen in de Verenigde Staten, zoals het verzoekschrift stelt. Dat verzoekster met dokter Berhanu Nega op de foto ging op een betoging en dat zij een foto neerlegt van professor Merera (*“Bewijs dat verzoekster deelnam aan demonstraties in Brussel”*) betekent geenszins dat *“de kans dat verzoekster hetzelfde lot zal te wachten staan als bovenstaande personen zeer reëel (is)”* noch dat zij een betekenisvolle *“link tussen haarzelf en bovenstaande personen (heeft) kunnen bewijzen”*, zoals wordt beweerd in het verzoekschrift. Bovendien is verzoekster bezwaarlijk ernstig om zich met dergelijke bekende opposanten van de Ethiopische regime te vergelijken.

2.12. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, aldus geenszins in hoe verzoeksters beweerde activiteiten in België en haar lidmaatschap van ECB en BOG bekendheid zouden genieten bij de Ethiopische autoriteiten, laat staan dat dit verzoekster thans in een dermate negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

2.13. Waar zij op het Commissariaat-generaal informatie neerlegde aangaande de Oromo in Ethiopië en in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster afstamt *“van een gediscrimineerde groep in Ethiopië, toch werd nagelaten hierover te motiveren”*, waarvoor zij verwijst *“naar de publieke statement van Amnesty International waarin de situatie wordt besproken van de crisis die gaande is in Ethiopië”* (*“Amnesty International public statement over Ethiopië”*, *“Artikel: De bezorgdheid van de Verenigde Staten”* en *“Artikelen over de opstand in Ethiopië van de Oromo bevolking”*), merkt de Raad op dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de Oromo's, die met meer dan een derde van de bevolking de grootste etnische groep van Ethiopië uitmaken, niet op systematische wijze worden gevisieerd of vervolgd. Waar deze informatie aangeeft dat sommige risicoprofielen - zoals personen die aanzien worden als dissident, lid van de oppositie of tegenstander van het regime - problemen met de autoriteiten kunnen kennen, herhaalt de Raad dat verzoekster niet aantoonde een dergelijk profiel te hebben.

2.14. Dat verzoekster in werkelijkheid geen vrees koestert ten aanzien van Ethiopië wordt bevestigd door de vaststelling dat zij 9 jaar wachtte alvorens een tweede asielaanvraag in te dienen, hoewel zij volgens haar beweringen minstens ongeveer 6-7 jaar lid is van BOG en ECB, zij sinds haar eerste asielaanvraag wél tweemaal een aanvraag om humanitaire redenen en een aanvraag om medische redenen indiende, zij op 2 april 2007, 18 december 2007, 29 november 2008, 6 oktober 2010 en 22 januari 2014 een bevel om het grondgebied te verlaten kreeg afgeleverd, zij reeds op 11 augustus 2016 werd aangehouden en naar het gesloten centrum te Brugge werd overgebracht en zij op 20 september 2016 werd vrijgelaten uit het centrum. Dat verzoekster uiteindelijk pas op 20 oktober 2016 asiel aanvraag, is dan ook een indicatie dat zij een migratie vooropstelt en zij een internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert als dusdanig de ernst van de door haar geschetste vervolging. Het doet bovendien het vermoeden rijzen dat verzoekster louter asiel vroeg om een gedwongen repatriëring te vermijden.

2.15. Aangaande de aangevoerde schending van artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag, dat een verbod tot uitzetting of terugleiding inhoudt dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren, merkt de Raad op dat verzoekster niet als vluchteling is erkend zodat dit artikel niet op haar van toepassing is.

2.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.17. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.18. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.19. De verwijzingen in het verzoekschrift - naar "*Amnesty International public statement over Ethiopië*", "*Artikel: De bezorgdheid van de Verenigde Staten*" en "*Artikelen over de opstand in Ethiopië van de Oromo bevolking*" - en de op het Commissariaat-generaal neergelegde algemene informatie aangaande mensenrechtenschendingen, politiegeweld bij (Oromo-)protesten en de uitgeroepen noodtoestand in oktober 2016, tonen niet aan dat de mate van willekeurig geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.20. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK